

ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΧΑΛΙ.

Ἄνθρωπε φιλομουσώτατε καὶ τραπεζίτης πρότερος,
Σκυλίτσῃς ὁ Στεφάνουδης, γνωστός 'στὴ Λόντρα Χιώτης,
δὲν ξέρω τί μοῦ ἔζηλεψι, δὲν ξέρω τί τοῦ 'φάνη,
κι' ἐκδίδει δύο τόμους μου ἰδίᾳ του δαπάνῃ.

Τὸν κύριον Στεφάνουδιν εὐγνωμονοῦ μέγας,
γιατὶ δὲν μοῦπε καὶ αὐτὸς καθὼς ὁ ἓνας κι' ἄλλος
πῶς ἂν 'στὴ Λόντρα ἔγραφα ἢ μέσα 'στὸ Παρίσι,
ὡς τώρα μυριόπλουτος θὰ εἶχα καταντήσῃ.

Γιὰ αὐτὸ λοιπὸν ἐκδίδονται καὶ ἄλλοι δύο τόμοι,
'στὸν ἓνα θάνατι στίχοι μου ὡς 'πῶ ὑποφερτοί,
ποῦ δὲν τοὺς διδάσκει κανεὶς κι' ἐγὼ αὐτὸς ἀκόμη,
τοὺς ἔχω 'στὸ κεφάλι μου καὶ ὄχι 'στὸ χαρτί.

Ἐπὶ ἄλλο δὲ πολλοὶ γνωστοὶ καὶ δημοσιευθέντες
καὶ αὐστηρῶς κι' ἐπικριτῶς ὑπὸ πολλῶν κριθέντες.
Ἐν τούτοις ὡς ἐκ περισσοῦ σὰς λέγομεν συντόμως
πῶς πέντε φράγκα μοναχὰ κοστίζει κάθε τόμος.

Καὶ ὅποιος ἔχει ὄρεξι συνδρομητῆς νὰ γίνῃ
τῇ συνδρομῇ του ἐμπροστὰ ἀρξάν κοντὰν θὰ δίνῃ
ἄλλῃς — μὴ πρὸς βάρος του καὶ κακοφανισμὸν του —
θὰ σβύνεται καὶ τὸνομα καὶ τὸ ἐπώνυμόν του.

Ἐὰν αὐτὸ σὰς φαίνεται ὀλίγον τι βαρὺ,
μὴ γίνετε συνδρομηταὶ 'στουὺς στίχους τοῦ Σουρή,
καὶ οὕτω πὺς γλυτώνετε καὶ σεῖς τὰ χρήματά σας,
κι' ἐγὼ γλυτόνω ἀπὸ σὰς κι' ἀπὸ τὰ σφάλμά σας.

Γιατὶ δὲ τόσον φαίνομαι ταπεινότης, συμπολιταί,
αὐτὸ θαρρῶ πῶς εὐκόλα καὶ σεῖς τὸ ἐννοεῖτε.
'Υπάρχουν μὲν φιλόμουσοι καὶ καλοπληρωταί,
ἀλλὰ κι' οἱ κανονιέρηδες δὲν εὐρίσκον ποτέ.

Γι' αὐτὰ καὶ ἄλλα, κύριοι, σὰς λέγω ἐν τιμῇ
πῶς συνδρομὰς δὲν δέχομαι χωρὶς προπληρωμῇ.
Πληρώνετε τοὺς ποιητὰς γιὰ ὄνομα Θεοῦ . . .
Εἶπα . . . Γεώργιος Σουρῆς, συντάκτης τοῦ 'Ρωμιοῦ.

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑΙ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Ἐνδίδοντες εἰς τὴν δικαίαν ἐπιθυμίαν πολλῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ συνδρομητῶν καὶ θέλοντες νὰ καταστήσωμεν γνωστοτέρους εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον τοὺς κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἀναδειχθέντας ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, ἀπεφασίσαμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰκόνας πάντων τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν πρώτην ταύτην διὰ τοῦ νόμου τῆς εὐρείας περιφερείας ἐκλεχθεῖσαν βουλὴν, μετὰ βραχείας δι' ἓνα ἕκαστον βιογραφικῆς σημειώσεως, ὡς συνήθως πράττουσι τὰ διασημότερα ἐν Εὐρώπῃ εἰκονογραφημένα περιοδικά. Θὰ δημοσιεύωνται ὁμοῦ καὶ καθ' ὅσον ὁ χώρος τοῦ φύλλου ἡμῶν ἐπιτρέπει. Αἱ εἰκόνας τῶν βουλευτῶν τοῦ αὐτοῦ νομοῦ, ἀρχόμεθα δὲ σήμερον ἀπὸ τῶν τῆς Ἀττικῆς, δημοσιεύοντες πέντε τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς. Αἱ εἰκόνας θὰ γίνωνται ἐπὶ τῇ βᾶσει φωτογραφιδῶν, παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς κκ. βουλευτὰς ὅπως εὐαρεστούμενοι φροντίσωσι νὰ πέμψωσιν ἡμῖν τὴν φωτογραφίαν του ἕκαστος, φωτογραφίαν, εἰ δυνατόν, πρόσφατον ὅπως ἡ ὁμοιότης εἶνε τελειότερα, μετ' ὀλίγων βιογραφικῶν πληροφοριῶν. Θὰ προσπαθῶμεν παντὶ σθένει νὰ μὴ παραλείψωμεν τινὰ· ἀλλ' ἂν τις παραλειφθῇ, ὡς μὴ αἰτιᾶται ἡμεῖς, διότι αὐτὸς ἢ οἱ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουσι νὰ βοηθήσωσι τὸ ἔργον μας διὰ τῆς ἐγκρίτου ἀποστολῆς τῆς ἀπαραιτήτου φωτογραφίας.

Μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου κ. Σπυρίδωνος Μερκούρη ὡς διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα πολιτικοῦ Νοσοκομείου 'Η' Ἑλπίς. Τὸ ἴδρυμα τοῦτο, ὅπως εἶχε καταστῇ τελευταῖον, ἦτο ἀληθῶς κίσχος διὰ τὴν πόλιν μας, καὶ μᾶλλον βλάβην προὔξενει ἢ ὠφέλειαν εἰς τὴν δημοσίαν υἱείαν. Διὰ τοῦτο ἐνθ' ἂφ' ἐνὸς συγχάρισμα τὸν νέον ἐπιστήμονα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐγνωσμένη δραστηριότης καὶ νοσηροσύνη εἶνε ἐγγύς ἀρκοῦντα περὶ τῆς εὐδοκίμησεως αὐτοῦ ἐν τῇ διευθύνσει, συγχάρισμα ἂφ' ἑτέρου τὸ νέον Ἀδελφῆτον τοῦ Νοσοκομείου διότι διὰ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς ἀπέδειξεν ὅτι σκοπὸν ἔχει ν' ἀνυψώσῃ τὸ ὠφέλιμον τοῦτο ἴδρυμα εἰς τὴν δέουσαν περὶ αὐτὸν.

STATUS QUO ANTE

Αὐτὸ τὸ πολυθρύλητον πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἐπόθησε διακαῶς, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης μολονότι ἐδαπανήσῃ τόσα ἑκατομμύρια καὶ περισυνέλεξεν ὑπὸ τὴν κυανόλευκον σημαίαν τόσους μαχητὰς, ὅσους οὐδέποτε ἐσκέπασεν αὐτὴ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Πλαταιῶν, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατώρθωσεν ἀκόπως ὁ φιλόπονος καὶ φιλομειδῆς καὶ περιποιητικώτατος κ. Περικλῆς Κωνσταντινόπουλος, ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῶν Ἐδωδιμολεσχοποικιλοθρονατοπωλείων. Εἰς τὸ ἀντικρὺ τοῦ Βουλευτηρίου νεοσύστατον κατὰσχημά του ὁ πεινῶν ἢ διψῶν διαβάτης δύναται νὰ εὕρῃ ἐν οἰαδήποτε ὥρᾳ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς πᾶν ὅ, τι δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίρρωσιν τοῦ ἐξησθενημένου στομάχου του. Ἰδίως ἐν ὥρᾳ νυκτὸς προκεχωρηκυίας τὸ λάμπρον ἐκεῖνο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σκότους ἐργαστήριον εἶνε παρήγορον καταφύγιον, ἐν ᾧ ὁ καταπεπονημένος ὁδοιπóρος εὐρίσκει ὀρεκτικὰ μακαρόνια καὶ διάφορα κρύα φαγητὰ καὶ ἀναφωνεῖ εὐγνωμόνως ἔστω εὐλογημένον τὸ

STATUS QUO ANTE